

בס"ד יד' טבת ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 16: 32
 צאת השבת - 17: 23
 רבנו תם - 17: 55
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1139
 @ ביום שני תחילת "שובביים".
 @ ביום שישי כ' טבת יחולו הילולת ר' משה בן מיימון
הרמב"ם והילולת ר' **יעקב אביחצירא** זצ"ל
 זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטי'דין: "ויקדבו ויכ"ו"
 (מלכים א' ב')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיו השכלתי

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20: 30
 סגולה טובה להשתתף

פרשת ויהי הזק הזק וזתחזק

□ "הכחליכי עינייך מייין ולבן שנים מהלב" (מ"ט י"ב)
 יין רומז לתורה שבעל פה וחלב - זו תורה שבכתב, לפי שהחלב טוב לכל הנערים, זקנים ותינוק בן יומו. אבל היין טוב רק לגדולים. כן התורה שבכתב הכל לומדים אותה. אבל תורה שבעל פה רק לגיבורים: כגיבור מתרונן מייין. והנה הילולה אינו זמן ללמוד המקרא ורק בתורה שבעל פה. זהו חך לילי עיניים ביין, היינו אותם העוסקים בלילות בינה של תורה. (מעין גנים)

מעייני הפרשה:

- ← בקשתו של יעקב ליוסף: "אל נא תקברני במצרים".
- ← יוסף מביא את אפרים ומנשה אל אביו החולה שיברך אותם לפני מותו.
- ← מתנת יעקב ליוסף "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי".
- ← ברכת יעקב ליוסף ובניו.
- ← האבל על מותו של יעקב והכבוד שחלקו לו במצרים ובכנען.
- ← יוסף מבטיח ומעודד את אחיו שאינו נוטר להם שגאה וטינה והכל מהקב"ה.
- ← בקשת יוסף: "פקד יפקד אלוהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה".

□ "ויגוע ויאסף אל עמי..."
 יעקב אבינו לא מת בזכות ה"חסד של אמת" שעושה עמו יוסף. "אמת ליעקב" בהיפוך אותיות "יעקב לא מת".
מדוע אנו נקראים יהודים?

□ "יהודה אתה יהודך אחיך" (מט"ח)
 ובתרגום יונתן בן עוזיאל: "יהודא, אנת אודיתא על עובדא דתמר, בגין כן, לך יהודון אחך. ויתקרון יהודאין על שמך". יש בדברים אלה חידוש נפלא ונמרץ. אנו רואים שהשם "יהודי", המיוחד לעם קודש, הוא מפני מידה זו של מודה על האמת. ועל שם כח ההודאה, אנו נקראים יהודים. מידת האמת, היא מהמעלות הגבוהות ביותר. ובפרט, הכח להודות במצבים שבהם ידינו על התחתונה. ומי שעושה כן, השם "יהודי" שמורה על מלכות וגאון, נאה ויאה לו.

□ "וישית על-ראש אפרים והוא הצעיר" (מ"ח י"ד)
 אפשר לפרש כך: מפני שהוא הצעיר, על כן זקוק הוא ביותר ליד נאמנה, הימנית שבידיים. את הדור הצעיר יש לטפח ויש לתמוך בו ביתר שאת וביתר עוז. את כל תשומות לבנו יש להקדיש לחינוך הדור הצעיר, כי הוא עתיד האומה.

□ "ועשית עמדי חסד ואמת..."
ואמת - ראשי תיבות: וְהספד אַרון מִיטה תַכְרִיכִים. עוד ר"ת- **ואמת**: וְקדישים אַבלות מְשניות תַפִּילות. זהו חסד הנעשה למתים.

□ "איש אשר כברכתו ברך אתם" (מט-כח)
 אפילו בשביל שמעון ולוי גם כן היתה זו ברכה. עצם הדבר שנטל מהם את המידה הארורה של כעס - "ארור אפס כי עז" - ברכה הוא, שכן "אין ארוך מדבק בברוך" וממילא נטילת מידה מגונה זו הינה הברכה הגדולה ביותר.

פינת הניבים והפתגמים
לית דין ולית דין = התרה הרצועה = הפל הפקר, וכל אחד עושה כרצונו.
 בארמית: לית = אין. התרה = נתפסקה. הרצועה=השוט.
דוגמה: לולא נשלח למאסר השר החוטא, היינו עלולים לחשוב, שְלִית דִּין וְלִית דִּין.

□ "כרע רביץ כאריה" (מט-ט)
 זו מידתו של יהודה, שאפילו כשהוא נופל לפעמים וכורע - "כרע רביץ" - בכל זאת הריחו גיבור ואמיץ כאריה. איננו נופל לזרועות האוש, כי אם הוא מודה בכשלון ומתנער ומיד קם, על ידי תשובה. כשם שלא היה יהודה בוש להודות במעשה תמר, ומכך נוצר המשיח.

מקור: אמר ר' יצחק בן לוי: בקשו לגנוז ספר קהלת, שִמְצִאוּ בו דְבָרִים נוֹטִים לְצַד מִינּוּת. אָמְרוּ: "וְכִי הִנֵּה רָאוּי שְלֵמָה [הַמֶּלֶךְ] לֹמַר: "שִמַּח בְּחֹר בְּלִדּוֹתֶיךָ, וְיִטְבֵּךְ לְפָד בְּיָמֶי בְּחֹרוֹתֶיךָ [קְהֵלֶת יֵא, ט]... אֵלָּא הִתְרָה הַרְצוּעָה לִית דִּין וְלִית דִּין?" [נִקְרָא רֵבָה, כח]. (ניבונוכו)

□ "ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה" - אותיות זה"ב. לרמוז למה שכתב הרב לקט שמואל במערכת אבות, שיעקב כתב על טס של זהב לאסנת בת דינה, כל המתדבק בך מתדבק בזרע יעקב. (מעשה חושב)

הסירו מכתש מזרע עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דין נטילת תרופות בשבת:

במסכת שבת, מבואר שכל מיני רפואות, אסור לעשותן בשבת. וכן לקיחת תרופה המרפא איזה חולי וכדומה. והטעם מחמת גזירת חכמים, משום "שחיקת סממנים". שראו רבותינו חכמי התלמוד, שהאדם מחמת הבהלה שיש לו במקום חולי שלו או של קרובו, עלול לבא לידי אסור תורה בהכנת התרופה לחולה, למשל על ידי שחיקת הסממנים לתרופה, (דהיינו טחינת העשבים לתרופות שהיו נוהגים בימים ההם), ועל כן אסרו להשתמש בשבת בכל סוג שהוא של תרופה (אך לפי מה שיבואר, יש אופנים שמוותר להתרפאות בשבת).

יש אומרים שבזמננו של רגילים לייצר תרופות בבית, לא שייכת גזירה זו. ולדעת מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל יש לצרף דיעה זו להקל בכמה מקרים.

תרופה של הצלת נפשות:

כתב מרן הבית יוסף (סימן שכת) בשם רבותינו הראשונים, כי ברור הדבר שלא אסרו רבותינו שום דבר, במקום פיקוח נפש ממש, כלומר, כאשר יש חשש שמחמת החולי יבא החולה לידי מיתה, שהרי אין לך דבר העומד בפני פיקוח נפש, ואפילו במקום ספק פיקוח נפש, חובה לחלל את השבת, ואפילו אם יש כמה ספקות לומר שאין מדובר בפיקוח נפש, לעולם מחללין את השבת עבור חולה כל שיש צד שיוכל לבא מתוך חוליו לידי סכנה. ואפילו במלאכות האסורות מן התורה, כגון נסיעה ברכב וכדומה, חייבים לעשותן עבור פיקוח נפש. ולא גזרו רבותינו על אסור נטילת תרופות בשבת, אלא לחולה שיש לו איזה מיחוש (כאב או חוסר נוחות), אבל הוא מתהלך כבריא, שאז אסור לו לקחת תרופה לחוליו.

למי מותר ליטול תרופות בשבת?

אדם הסובל מעט מחוסר נוחות בבטנו ביום השבת, אסור לו לקחת תרופה שמרפא את החולי ממנו הוא סובל. וכן אדם הסובל מצינון או משיעול בשבת, אסור לו לקחת תרופה לרפא את החולי ממנו הוא סובל. אבל אם גדול הסבל שלו עד כדי כך שהוא חולה בכל גופו או שהוא צריך כבר לשכב במיטה, אף על פי שלא נשקפת סכנה לחייו של החולה, מכל מקום מותר לו לקחת תרופה לרפא את חוליו, כי בחולה כזה לא גזרו רבותינו אסור משום שחיקת סממנים. וכל שכן במקום פיקוח נפש ממש, שאז מותר לעשות עבור החולה כל מה שיצטרכו לרפואתו.

דין ילד קטן:

ילדים, עד גיל תשע שנים, לא שייכת בהם גזירת רבותינו בענין רפואות בשבת. ולכן מותר לתת להם תרופות, וכל כיוצא בזה בשבת. (חזון עובדיה בשבת, חלק ג, עמוד שסא).

לסיכום: אדם שאינו חולה ממש, רק הוא סובל מאיזה מיחוש, כגון שיעול או כאב בטן, והוא הולך כבריא, אסור לו ליטול בשבת תרופות המרפאות את החולי שלו. אבל אם חלה כל כך עד שכל גופו דואב בחוליו, או שהוא נאלץ לשכב במיטה, מותר לו ליטול תרופות לרפואתו. וילד עד גיל תשע, מותר לו ליטול תרופה בשבת.

אנטיביוטיקה - תרופות הורמונאליות:

תרופה שהתחילו לקחתה עוד לפני יום השבת, וההמנעות מנטילת התרופה בשבת עלולה לגרום לצער גדול עבור החולה, מותר להמשיך בנטילת התרופה ביום השבת. ולכן, מותר להמשיך בשבת בנטילת אנטיביוטיקה או תרופות הורמונאליות, שהרי דרך הטיפול בתרופות אלו היא על ידי נטילתן במשך מספר ימים ללא הפסקה.

מכל מלמד" השכלתו

"ויקרבו ימי ישראל למוות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם לא מצאתי חן בעיניך שים לא ירך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל לא תקברני במצרים"

ידוע שיעקב אבינו ע"ה קיבץ את כל בניו כדי לגלות להם את הקץ ונעלמה ממנו שכינה ולא עשה זאת. ואכן קיבצם גם כדי לגלות להם מה יהיה בעקבתא דמשיחא, ומה יהיה באחריתו של כל אחד, וכן גם לזרעם אחריהם, איך וכיצד ומה הדרך להינצל מחבלי משיח ומהצרות הבאים בצרורות וללא הפסקה. שהרי כתוב קללה מרובה מחברתה, ומי ייתן לנו את הבוקר שאין יודעים מה יהיה הקללה שתבוא בערב. ואפילו הכי ללא עקבתא דמשיחא צריך כל אחד ואחת מעם ישראל להתכונן לצאת למסע חייו הקצר העראי החולף והזמני של העולם הזה למסע בלתי מוגבל בזמן ולצח נצחים, שנאמר ברישא "ויקרבו ימי ישראל למוות". שמה של הפרשה נקרא "יוחיי" מדברת הפרשה על פטירתו של יעקב אבינו ע"ה, ואינו בגדר של נפטר, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים. שאומר ההמשך "ויקרא לבנו ליוסף" כך כל אב ואם צריכים לקרוא להקהיל ולאסוף את ילדיהם וללמדם את דרכו של העולם שבו כולם ילכו ועתידים ללכת. ומלמדנו הפסוק את דרך ההצלה שנאמר "והצילנו מפחד לילה". ומיהי הדרך בה ילכו הילדים ועם ישראל אחריהם? "חסד ואמת..." אומרת הגמרא כל הרוצה להינצל מחבולו של משיח יעסוק בתורה ובגמילות חסדים. שהתורה היא האמת היחידה בכל העולמות כולם, וחסד שיעשה עם החיים וכל שכן עם הנפטרים. לכן אומר יעקב אבינו ע"ה בסיפא ליוסף "אל לא תקברני במצרים". מפרש רש"י סופה להיות עפרה כינים ומרחשין תחת גופי, ושאין מתי חוצה לארץ חיים אלא בצער לגלות מחילות, ושלא יעשוני מצרים עבודת אלילים. וכן אומר רש"י ע"ה על התיבות "חסד ואמת" חסד שעושים עם המתים הוא חסד של אמת, שאינו מצפה לתשלום גמול. ועוד התיבות "ואמת אל לא" רומזות על המקום בו נטמן האדם בסופו שהם ארבע אמות של אדמה, לכן "אל לא" זה ארבע אותיות שרומז למספר ארבע והתיבה "ואמת" אותיות "אמות". והרי ידוע שמתים אלה לאו דווקא מתים פיזית או גופנית, אלא אלה המתים המהלכים על שתי רגליהם ובוטעים בחיי הרוחניות ובכל העוצמה ובכל מה שנקרה בדרכם. ואיתם צריך וחיוב היהודי הירא שמים לעשות חסד חיים ולמצוא חן בעיני אלהים ואדם. ומהיכן לומדים זאת? מהתיבות "מצאתי חן בעיניך שים לא" הכיצד? שאומר ועושה זה המתחסד עם הבריות "מצאתי חן בעיניך" בורא עולם כשעשית חסד עם בניך, והתיבה "שים לא" אותיות **אנשים** שעל שניהם נאמר ומצא חן בעיני אלהים ואדם. והכל נעשה וחיוב לעשות בדחילו ורחימו. לע"נ רפאל בן שמחה ז"ל וזוהרה בת פריחה ז"ל. (עבדכם הנאמן שלמה אלביליה)

אבי יתומים

"שלום לך הרב לוי, שמי רוביק. לפעמים סיפור משפיע על הנפש הרבה יותר משיחות מוסר, כך הרגשתי, ולכן אני מרגיש צורך עז לספר לך עניין מאוד אישי שלי, כי במידה מסוימת אתה שותף לכך, יש לך זמן בשבילי...".

החלט בשמחה".

"התייתמתי מאבא ז"ל לפני 11 שנים, כיום אני בן 19 ואני אפתיע אותך, אני אמנם צעיר, אבל אני בעצמי 'אבא' של המון ילדים". "הפתעת אותי, באיזה גיל נישאת?" "לא, לא, אני עדיין בחור ואולי רק בעוד שנה-שנתיים אצא לשידוכין ובעזרת ה' אזכה להקים בית מאושר..."

"אם כן השאלה עדיין תלויה באוויר, אתה טוען שאתה 'אבא' להמון ילדים, הכיצד?" "ברשותך נתחיל מאלף. כשאבא נהרג בתאונה חשבתו שעולמי חרב עלי, נותרנו חמישה יתומים קטנים אצל אמא טובה כל כך, שבמעט כוחותיה התמודדה מול מציאות קשה של דוחק ומחסור מצד אחד, וחלל נורא שנפער מחייה מצד שני. בהתחלה כולם ניסו לעזור, ואפילו עזרו מאוד. קנו, הביאו, התרימו, באמת, עד כמה שחבנתי אז כילד, אמא צלחה את השנה הראשונה מבחינה חומרית יחסית בסדר.

אח"כ נכנסנו לשגרה של יתמות... ואתה בטח מתאר לעצמך מה מרגיש ילד קטן שאין לו אבא. מדובר בהמון לילות של בכי בתוך הכר... מין געגועים צורבים בלב לדמות של אבא. אתה מאמץ זכרונות חזק חזק אל הלב, שלא ייעלמו. אבא צועד עימי יד ביד בדרך אל הגן, וממנו, אבא במסיבת סידור מחביא ממתק ונותן לי אחרי המסיבה. אבא נוסע איתי לטיול, מנדנד אותי על זנדה קטנה, מרחפים בקרוסלה, צועדים בתוך נחל בגולן, מביט על אלבום התמונות ומנסה לשאוב מתוכן כמה דקות של עונג, של חיוך ושמחה. עוצם את העיניים ומשחזר את הדקות היפות הללו, ואח"כ נזכר שאין לי אבא, ובוכה ובוכה. והשנים חולפות, וזה נורא קשה ומעיק. מחפשים בשבילך אברך שילמד איתך "באבות ובנים"... לפעמים שוכחים שאין לך אבא ושואלים "שם האבא?". "חוזרים הביתה מהתלמוד תורה... אמא עדיין בעבודה מחכים לה בקוצר רוח, רעבים, לא תמיד יש אוכל מוכן, לפעמים אין, הרבה לפעמים אין. נזכרים שאבא היה קופץ מהכולל מחבק ומנשק אותנו אחד אחרי השני, מכין לנו כמה חביתות, או אורז, או ציפס, מאכיל אותנו וחוזר ללמוד. אבל אבא איננו. שני הדודים שלי מדי פעם היו באים ולומדים איתי, משוחחים איתי, אבל הייתי תמיד עצוב, הם מאוד דומים לאבא שלי במראם החיצוני, ואחרי שהם היו הולכים הייתי בוכה מסתגר בחדר... ומדבר אל התמונה של אבא. ומבקש שיחזור. "שנתיים אחרי שאבא נפטר הגיע הביתה איש נחמד אחד, ואמר לנו שיש ארגון שעושה יום כיף לילדים כמונו, כלומר יתומים. כייף גדול, מפליגים בספינה, עושים סנפלינג, מרחפים במצנחים ואפילו טסים במטוס בשמי הארץ. זה קסם לי מאד, והלכתי ליום הנהדר הזה עם האחים שלי, מה אגיד לך הרב לוי, מצד אחד היה עצוב לדעת ולראות כמה רבים הם היתומים, אך מצד שני דווקא יום הכיף המיוחד הזה נתן לי הרבה תנופה חיובית לכל השנה. נפגשתי שם עם מדריכים ואנשי צוות טובי לב ומאירי פנים, שהוסיפו לי הרבה חוזק ואמונה. להגיד לך שזה הפך אותי לילד שמח? לא ולא. גם כשאתה שמח, זה קורה לזמן קצר, ומחר מאד יש מי או מה שמזכיר לך שאתה חוזר הביתה אל מציאות יודרת, אל מציאות שונה משל כל ילד אחר. "השנים חלפו לך, והרגשתי שאני בעצם לא ממצה את

עצמי. אני חי ליד הלימוד, ליד אמא שלי, ליד החיים. אני כאילו עושה טובה לחיים שאני בכלל מתייחס אליהם. ליתר דיוק, הייתי אפאטי, אדיש, חסר מוטיבציה. מה שהחזיק אותי עם הראש מעל למים, זה היה אותו יום כיף פעם או פעמיים בשנה של הארגון המיוחד. והנה יום אחד מגיע לידי הסיפור שלך על היתום, שרק בגיל 40 עשה מפנה בריא ונכון בחיים שלו. והמילים שם מזעזעות אותי, אני מרגיש שגם אני עלול להפסיד את חיי עם טעם של החמצה, של אכזבה. החלטתי להרים טלפון לארגון שמארגן יום כיף ליתומים, ולבקש מהם שיכניסו גם אותי לסגל המדריכים, והם נענו לי, הם כנראה ידעו למה.

"נולדתי מחדש הרב לוי. זו השנה השנייה שאני מדריך את היתומים החביבים הללו ביום כיף שלהם, ואני מרגיש כאילו נסגר מעגל, אני לא סתם עוד מדריך, אני יתום שגדל עם הארגון, ויש לי הרבה ניסיון חיים כמו שלהם, ולכן יש לי מה לתת להם. "בקיץ האחרון ניגש אלי ילד בן שמונה חיבק אותי חזק ואמר לי כך: "תודה רוביק, ממש נהדר היה היום. רכבנו על סוסים, נסענו ברבכת, שטנו על סירה בים... כל כך שמח עשיתם לנו, אבל רוביק אני יודע שאתם דואגים לנו, כי אנחנו יתומים... אתם מרחמים עלינו כי אנחנו בלי אבא או בלי אמא... אבל אני הייתי רוצה לעשות את כל הדברים היפים הללו עם אבא שלי... אתם לא יכולים להחליף את אבא שלי", אמר ומירר בכי..."

"הוא קרע לי את הלב, היתום בן השמונה שאיבד את אביו ממחלה קשה רק חצי שנה לפני כן. אני שומע אותך, ואני מרגיש את עצמי, קלושי עשר שנים מפרידות ביני לבינו, ואני עמוס בכל הטלטלות והבכיות והמכאובים, ואז לפתע חשתי מעין תעצמות נפש מוקור אלוקי, כאילו איזה כוח עלום מכניס לי מילים של אהבה וחמלה לפה, ומכריח אותי להשמיען לזאטוט המתוק הזה".

"ואני אומר לו: "מוטיל, גם אני יתום, עשר שנים שאני גדל בלי אבא גם לי לא היה קל, בכיתי המון בלילות מגעגועים לאבא, מרצון לחיבוק ולטפיחה על השכם של אבא, בוכה המון ורוצה לעשות טיול עם אבא. "ואז אני מתבק איתו חזק חזק ולוחש על אוזנו "מוטיל, נכון זה קשה, ועצוב, אבל אל תשכח מוטיל אנחנו יתומים אבל יש לנו אב, האבא הכי גדול וחזק, אבי יתומים ודיין אלמנות, הוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. לנו יש אבא שהוא המקור של כל האבות והאמהות והוא לעולם לא עוזב, והוא לעולם לא מאכזב, ואני אומר לך מניסיון, מתוק שלי, שהוא דואג לכל מחסורנו, והוא מרומם אותנו ומוליך אותנו להצלח בעולם הזה לא פחות מילדים אחרים, אפילו הרבה יותר מהם. למה? כי אנחנו נבחרנו לעבור את העולם הזה כיתומים, כי אנחנו חזקים יותר, אנחנו מאמינים יותר, אנחנו הכי בנים שלו אנחנו והכי קרובים אליו. האמן לי מוטיל, אני מתבק אותך, זה כמו שאני מחבק את עצמי... ואת המילים שאני משמיע לך עכשיו, אף אחד לא השמיע לי... אז בוא נרים עינינו לשמים ונגיד, בקול רם, בלי בושה, "תודה אבא שבשמתי על כל הטובות שאתה גומל לנו... גם אם עיננו טחו מלדעת או מלהבין מה טוב ומה רע עבורנו. אבל אתה אבא, אתה עושה לנו את הכל לטובה".

"מוטיל הרים עיניים לחות לעברי ולחש, "תודה רוביק... אתה אומר לי דברים מחזקים". אח"כ הוא רץ לעבר המצנחים המרחפים, כדי לעוף כמו כולם באוויר העולם. ותודה שהארת את עיני, על כך שיתומים חייבים להתעורר בזמן, אני שומר עם היתומים על קשר טוב, ומרבה לעודד, לחבק ולשמח. מנסה להיות אבא שלהם". (הרב קובי לוי, "התענוגות")

שׁוֹבְבֵי הַתּוֹרָה

ראשי תבות של שמות הפרשיות ש'מות ו'ארא ב'א בשלח ייתרו מ'שפטים ת'רומה ת'צוה. בשנת העיבור גרילין לקבוע תענית ואמירת סליחות ביום ה' שבוע כשקורין הפרשיות האלה. לפי השנה ארכבה ויש יותר ממצב שנה בין בה"ב שמתעניין אחר סוכות לבה"ב שמתעניין אחר הפסח (עי' מטה משה בשם מהר"ש).

יש נוהגים להתענות בשנה פשוטה **שׁוֹבְבֵי מ** ובשנה מעוברת מוסיפין **ת"ת** (מג"א סי' תרפ"ה סוף). ונבחרו הפרשיות **שׁוֹבְבֵי ת"ת** לפי שבהם מרומזים **תשובה תפילה צדקה ות"ת**, והם ארבע רוחות העולם. היינו:

בפרשת שמות - יתבאר עניין הגלות וסגופים וימרוו חייהם וכל העבודה הקשה הזה למירוק וזיכוך והיא התשובה הנגלית.

פרשת וארא - יתבאר התשובה שהיא בלב שלם ומדת האמת. **פרשת בא** - עניין העבודה.

פרשת בשלח - עניין התפילה.

פרשת יתרו - מתן תורה.

פרשת משפטים - דינים. **פרשת תרומה** - נדבת הלב בצדקה. **פרשת תצוה** - בעשיית בגדי כהונה לאהרן איש חסיד ושם יתבאר גמילות חסדים (ש"ליה ש"יו ע"ב).

בְּנֵיךְ כִּשְׁתוּלֵי זֵתִים - חִינוּךְ

אמונה בילדים

אנו כהורים חייבים להאמין בישרות ובטוב של ילדינו. אם חלילה נתייחס אליהם כאל ילדים לא טובים, כשתפקידנו כהורים הוא להיות עליהם למפקחים ולמשגיחים כדי שלא יוכלו להוציא לפועל את מזימותיהם, הרי שזה כישלון מוחלט בחינוך. כאשר נער מחליט שהוא מסלק את כיפתו מעל ראשו, יש לו מטרה בכך. הוא אינו עושה זאת מפני שהוא רע, אלא מסיבה אחרת. למשל, כדי להדאיג את הוריו. או לפעמים כדי למחות על יחס לא טוב שהוא מקבל מהוריו. האמון בנער, בצירוף לאהבה כלפיו שאינה תלויה בדבר, הם אשר יגרמו לו בסופו של דבר לחזור ולראות באמת מהו הטוב, ולשוב לחיק משפחתו. כמשפחה צעירה, אמצו לעצמכם, את ארבע העקרונות הללו: הראשון, אבחנה בין טוב לרע. השני, חינוך לרצות לעשות טוב, ולהימנע מעשיית הרע. השלישי, אהבה לילדיכם ללא גבולות ותנאים. והרביעי, אמון בטוב באמת אשר בלבם. כל אלה ישמשו לכם כתריס כנגד פרוצות בעתיד.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **י"חק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות **"בית הלחם"**

תערוך חיבת הציבור

כל הישועות והברכות

ל**כַּפְּתָא** ושרה יעקובי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תנן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באורח ובפרנסה טובה ויראו נחת מיוצאי חלציהם וברכו והצלחה לכל ילדיהם להבדיל לע"נ **דוד יעקובי** בן יהודה וציפורה ז"ל

סרכה והצלה

ל**לירון וקרן- שירה קפשיאן** שיזכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה, אושר ושלווה. ויברכו מפני עליון יתגשמו משאלותם לטובה ולשנים רבות טובות ונעימות ויזכו לזרע קודש בר-קיימא

סרכה עובדיה

שיזכו עוד השנה לזיווג הגון משרוש נשמתו הטהורה שיצליח בכל דרכיו ומעשיו. לרפואה שלימה ולשנים רבות טובות ונעימות

סרכה והצלה

ל**ד"ר חנה דיפ וד"ר אלה דיפ** מזל טוב ואיחולים לבנים שלימה ושלווה יעו"ב רחל יע"ש לנישואי ר"י עם ג'ל יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשין את מסורת הבית המפואר. **ענני הגון בענני הגון דבר נאה ומתקבל** ויזכו לזרע קודש בר-קיימא

סרכה והצלה

ל**עילי' הצדיק והענו** בן יהודה וציפורה ז"ל אזכרה יום שלישי יז' טבת 10: לימוד בעזרא הסופר 15:00 עליה לבית העלמון. ברכות, מנחה, דברי תורה וערבית בעזרא הסופר

סרכה והצלה

שיזכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יברכו מפני עליון יתגשמו משאלותם לטובה ויראו נחת מכל יוצאי חלציהם ולשנים רבות טובות ונעימות

סרכה והצלה

ל**ע"י הצנועה והענוה** מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו חסבת יד' טבת פקידת שתו לע"י הצנועה והענוה **זוהרה אלבליה** בת פריחה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה לע"י הצנועה והענוה **זרי כהן-זדה** בת רחל ז"ל יז' טבת פקידת שנתה

סרכה והצלה

ל**ע"י הצנועה והענוה** מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו חסבת יד' טבת פקידת שתו לע"י הצנועה והענוה **קלה קונו** בת אייזיק ז"ל יז' טבת פקידת שנתו לע"י הצנועה והענוה **אהרוני יעקובי** בן דניאל ז"ל יז' טבת פקידת שנתו

סרכה והצלה

ל**ע"י הצנועה והענוה** מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו חסבת יד' טבת פקידת שתו לע"י הצנועה והענוה **זרי כהן-זדה** בת רחל ז"ל יז' טבת פקידת שנתה לע"י הצנועה והענוה **קלה קונו** בת אייזיק ז"ל יז' טבת פקידת שנתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו חיים-אפרים יצחק-פור בן מרים הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל' בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמונה מנב"ת

אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרוני בן פיבי הי"ו יעקב נאמן בן חאנוס הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן שודאי הי"ו שרה-פיבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת זינדה לשנים רבות מנב"ת דליה נסימי בת גווג'יה מנב"ת בהטרי אראשן בת נוצר מנב"ת זינדה לזרזי בת סולטנה מנב"ת

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף צערו בן זינדה ז"ל דינאל אזולאי בן רינה ז"ל מוריס וענונו בן פיבי ז"ל רחל ממרגי בת זולכיה ז"ל פרחא אסדגי בת סולטנה ז"ל רבקה מורנו בת שרה ז"ל

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו בבאי מוסאי בן אברהם וזולכיה ז"ל